

Scrisoare din Postul Mare

O mierla canta la fereastea mea
Suav si diafan cantecul ei-
Cum ar scutura tata o magnolie
Din cer.

E Postul Mare
Si luna lumineaza mai adanc
Si stelele-s aprinse lumanari
Din ceara lor prinde trup rugaciunea,
Ca un nufar legand apele cu cerul si pamantul din noi.

Timpul trece altfel, atingerea-I mai blanda
acoperind prapastia dintre noi
cu un pod numai din lacrimi.

Icoana Lui e invaluita in rugaciuni
Si El tot mai singur
de lemnul crucii se apropie.
Urmele cuielor sunt inca departe.
Dar credinciosii de atat de mult sarut
i-au ranit deja piciorul.

O rana din dragoste.